

Győri Ítéltábla

Pf.II.20.175/2020/8.

A Győri Ítéltábla a Szentirmai Ügyvédi Iroda (cím24, ügyintéző: dr. Szentirmai Endre ügyvéd) által képviselt felperes1 (cím25) felperesnek – a Kurucz-Kováts Ügyvédi Iroda (cím26, ügyintéző: dr. Kurucz-Kováts Gergely ügyvéd) által képviselt alperes1 (Cím1.) I. r., Alperes2 (cím16) II. r., alperes3 (Cím1.) III. r., Alperes4 (Cím5) IV. r., Alperes5 (cím18) V. r., alperes6 (Cím7.) VI. r., Alperes7 (cím19.) VII. r., alperes9 (Cím10.) IX. r., Alperes10 (Cím10.) X. r., alperes11 (Cím12.) XI. r., és Alperes12 (Cím12.) XII. r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2020. szeptember 29. napján kelt 11. P. 21.012/2017/82. számú ítélete ellen a felperes által 85., és az alperesek által 86. szám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét a perköltség viselésre vonatkozó részében részben megváltoztatja és a felperes által a II. rendű, V. rendű, X. rendű alpereseknek fizetendő elsőfokú perköltséget személyenként 889.000 - 889.000,- (nyolcszáznyolcvankilencezer - nyolcszáznyolcvankilencezer) Ft-ra-, a VII. rendű alperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget 1.593.745,- (egymillió-ötszázkilencvenháromezer-hétszáznegyvenöt) Ft-ra- míg a XII. rendű alperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget 1.016.000,- (egymillió-tizenhatezer) Ft-ra felemeli.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítélete felperesi fellebbezéssel érintett, az I. rendű, III. rendű, IV. rendű, VI. rendű, IX. rendű és XI. rendű alperesekkel szembeni keresetet elutasító rendelkezését hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a II. rendű, V. rendű, X. rendű alpereseknek személyenként 12.700 - 12.700,- (tizenkettőezer-hétszáz - tizenkettőezer-hétszáz) Ft-, míg a VII. rendű és a XII. rendű alpereseknek személyenként 19.050 - 19.050,- (tizenkilencezer-ötven - tizenkilencezer-ötven) Ft másodfokú perköltséget.

A felperes másodfokú perköltségét 4.595.000 (négymillió-ötszázkilencvenötezer) Ft-ban; az I. rendű alperesét 254.000,- (kétszázötvennégyezer) Ft-ban, a III.r. alperesét 381.000,- (háromszáznyolcvanegyezer) Ft-ban, a IV. rendű alperesét 254.000,- (kétszázötvennégyezer) Ft-ban, VI. rendű alperesét 1.143.000,- (egymillió-egyszáznegyvenháromezer) Ft-ban, a IX. rendű alperesét 635.000,- (hatszázharmincötezer) Ft-ban, míg a XI. rendű alperesét 127.000,- (egyszázhuszonhétézer) Ft-ban állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az országos ingatlanközvetítői hálózatot működtető felperes franchise-átadó, valamint a II.r. alperes ügyvezető által képviselt I., III. rendű alperes; a VII. rendű alperes ügyvezető által képviselt VI. rendű alperes és a X. rendű alperes ügyvezető által képviselt IX. rendű alperes franchise-átvevő között 2015. január 5. napján jött létre jogbérleti (franchise) szerződés az O. név és logó használatával, megjelenítésével, 10 éves határozott időtartamra ingatlan-, hitel- és biztosításközvetítői tevékenység végzésére. A szerződésben a felperes vállalta a szerződés hatálya alatt a franchise-átvevő részére a franchise működtetéséhez szükséges felhasználási, hasznosítási és használati jogok folyamatos és zavartalan gyakorlását. (4.2. pont) Vállalta továbbá a felperes a franchise-átvevő rendelkezésére bocsátani az O. know-how-ját és weboldalát. (4.8.) A szerződés megszüntetése szabályozásaként kikötötték, hogy a szerződés rendes felmondással az átadó részéről nem szüntethető meg; míg a franchise-átvevő azt hat hónapos felmondási idővel indokolás nélkül mondhatja fel. Köteles azonban az átvevő rendes felmondás esetén a franchise-átadó részére 3 millió Ft összegű kilépési díjat átalány-kártérítés jogcímén megfizetni. (10. 1.) Rendkívüli (azonnali hatályú) felmondással a franchise-átadó a 10. 2. pontban 7 alpontban részletezett átvevői szerződésszegés esetén élhetett. A franchise-átvevő a szerződést írásban azonnali hatállyal abban az esetben mondhatta fel, "ha a franchise átadó a jelen szerződésben foglalt lényeges kötelezettségét megszegi és írásbeli felszólítás ellenére a felszólítástól számított harminc napon belül sem teljesíti." Az V. rendű alperes ügyvezető által képviselt IV. rendű alperes mint teljesítési segéd 2015. január 5. napján a felperessel és az I.r. alperessel jogbérleti szerződést kiegészítő megállapodást kötöttek, amellyel az I. rendű alperes a franchise szerződésből eredő kötelezettségei teljesítéséhez a IV. rendű alperest vonta be.

[2] A XII. rendű alperes ügyvezető által képviselt XI. rendű alperes a franchise-átvevő és a felperes a franchise-átadó között 2012. május 11. napján, 2009. április 3. napjától kezdődő hatállyal, 10 éves határozott időtartamra jött létre jogbérleti (franchise) szerződés ingatlan-, hitel- és biztosításközvetítői tevékenység végzésére. A szerződés 12. 2 pontjában a franchise-átvevő rendkívüli (azonnali hatályú) felmondási jogát a további alperesek által megkötött szerződéssel hasonló módon, úgy szabályozták, hogy ezzel a jogával az átvevő a franchise-átadó szerződésben foglalt lényeges kötelezettsége megszegése esetén, valamint akkor élhetett, ha a kötelezettséget az átvevő írásbeli felszólítás ellenére sem teljesíti.

[3] A franchise-átadó felperes, valamint a franchise-átvevő alperesek között létrejött szerződések záró rendelkezései alapján a kötelező mellékletül szolgáló általános szerződési feltételek (ÁSZF) 6. 16. pontja szerint a partnerek hatékony munkáját, az ingatlanközvetítési folyamatok irányítását a felperes saját fejlesztésű vállalatirányítási rendszere a Back Office teszi lehetővé, melynek használata a franchise-átvevők részére kötelező. Az ÁSZF 12. pontjában a felperes kötelezettséget vállalt a back-office adatbázisához hozzáférést biztosítani a franchise-átvevők által kiválasztott közreműködők részére felhasználói név és jelszó átadásával. Kikötötték, hogy az ÁSZF-ben részletezett esetekben (pl. képzéseken indokolás nélküli távolmaradás, franchise díj fizetésének elmulasztása, az elvárt minimum teljesítmény elmaradása, stb.) a franchise-átadó felperes – mint a back-office adatbázis kizárólagos tulajdonosa és jogosultja – back-office hozzáférést korlátozhatja. Az ÁSZF 6. 14. pontjában a felperes megállapította, hogy a franchise hálózat informatikai rendszere lehetővé teszi az irodai ingatlan kínálat számos további weboldalra

való automatikus áttöltését, "bár az informatikai sajátosságok folytán a száz százalékos működés ezen területen nem garantálható."

[4] A felperes 2016. októberében elkezdte a back-office informatikai rendszere cseréjét, átalakítását, mely kezdeti időszakában hibákkal, áttöltési problémákkal járt. 2017. február 8-án a XI. rendű alperes a felperesnek írt levélben kifogásolta az általa finanszírozott, a felperes által vállalt szolgáltatások részbeni teljesítése elmaradását. Így az hu microsite-ja karbantartásának-, a PR munka-, a kontrolling tevékenység-, a próbavásárlások elmaradását, illetve hiányos teljesítését. Sérelmezte, hogy az új back-office fejlesztéssel, annak hibás működésével kapcsolatban a franchise partnerek által szóban és írásban tett észrevételekkel nem vagy csak késve foglalkoztak. Rámutatott, hogy a 2016. évi országos brand marketingkampány nem váltotta be a hozzá fűzött eredményeket, nem erősítette a helyi irodák ismertségét. A felperes 2017. július 6. napjától a franchise partnerek által használt back-office megnyitását egy "felugró ablakban" megjelenő "jogi nyilatkozat" elfogadásához kötötte. Abban – más mellett – kikötötte a felperessel kötött szerződés teljesítése során megismert, a partnerek tudomására jutott ismeretek titokban tartását; megtiltotta azok saját célra vagy harmadik személy javára felhasználását. Elvárta, hogy a partnerek – a korábbi szerződési akaratuknak megfelelően – a felperes által létrehozott vállalatirányítási és IT rendszert kizárólag a létrejött szerződés vonatkozásában használják és harmadik személy részére ne tegyék hozzáférhetővé; a felperes által rendelkezésre bocsátott adatállományt harmadik személynek nem adják át; a felperes által létrehozott vállalatirányítási és IT rendszerre, adatbázisra igényt ne formáljanak; és ne tanúsítsanak a felperes gazdasági érdekeivel ellentétes magatartást. Ez utóbbi körében a partner ne vegyen részt és ne szerezzen részesedést ingatlan-, hitel- vagy biztosításközvetítői tevékenységet folytató vállalkozásban és erre irányuló előkészületeket se folytasson. Az I. rendű, III. rendű, VI. rendű, IX. rendű, XI. rendű alperesek 2017. július 7. napján a felperessel kötött franchise szerződést azonnali hatállyal felmondták.

[5] A II.r. alperes ügyvezetése alatt álló I., III.r. alperesek azonos szövegezésű felmondásukban elsődlegesen utaltak a 2017. februárban kelt írásbeli felszólításukban foglalt kötelezettségek teljesítésének elmaradására. A felmondás okaként kiemelték, hogy a felperes "mindenféle mondvacsínált okokra hivatkozva" a back-office rendszer használatát lezárta, illetőleg annak használatát ahhoz kötötte, hogy a társaság képviselője, illetve minden regisztrált felhasználója nyilatkozatot, kötelezettségvállalásokat fogadjon el. A 2017. februári felszólító levélben kifogásolt kötelezettségek közül a felmondásukban is nevesítették a társaságok microsite-ja karbantartásának-, a PR munka-, a kontrolling tevékenység hiányosságait. Ezen túl felperesi kötelezettségsszegésként nevesítették az interface áttöltés hibáit; a google adwords tevékenységére vonatkozó információk hiányát; a szolgáltatási csomagok díjai egységes árszabása hiányát; a felperes által a szerződésben átadni vállalt rendszer jogszabályi - szerződési előírásokba ütközését; az átadni vállalt egységes és széles körű nyilvántartási rendszerek rendelkezésre bocsátása elmaradását; a felperes által megszabott egységes díj- politika versenytörvénybe, alaptörvénybe és az Európai Unió alkotmányába ütközését; a reklám-támogatás hiányát; a jogszabályba ütköző területi piacfelosztást; a franchise kézikönyv átadása elmaradását; a vállalt továbbképzés hiányát.

[6] A VI. rendű alperes a felmondását a Ptk. 6: 140. §-ára alapította, kifejtve, hogy a franchise szerződés 10. 2. pontjában szabályozott azonnali hatályú felmondási ok szabályozása nem kizárólagos, az nem zárja ki a Ptk.-ra alapított felmondást. Felmondását – más mellett – azzal indokolta, hogy a back-office rendszerben elérhető dokumentumok a

jogszabályok változása ellenére nem változtak, így pl. folyamatosan szerepel a "kizárólagos szerződés", melyről a bírói gyakorlat kimondta, hogy a tulajdonost nem lehet kizárni a saját ingatlana értékesítéséből. A szerződésben foglalt területi korlátozást jogellenesnek, a gazdasági verseny szabadságát sértőnek nevezte; a felperes kötelező ármegállapítása szintén jogellenes, sérti a versenytilalmi rendelkezéseket; a felperes nem teljesíti a franchise szerződésben vállalt továbbképzést (4. 4.); a felperes a tervezett díjemelésekről kellő időben nem ad tájékoztatást; nem nyújt brand-marketing tevékenységet; az irodai marketingszolgáltatási csomag nem valósult meg; az ÁSZF 6.4 pontja szerint kötelező központi beszerzés akadozik, a központilag beszerzendő anyagok jelentősen túlárzottak; az ÁSZF-ben meghatározott több szolgáltatást egyáltalán nem nyújt a felperes; az ingatlanértékesítők képzése és előmeneteli rendszere teljesen rendezetlen és rendszertelen; a 2016. októberében átalakított back-office rendszer nem volt rendesen letesztelve, annak komoly hibái vannak, az átállás után több hétig semmilyen áttöltés nem volt a nagy portálokra; a szerződésben számos olyan portál nevesítve van, amelyekre nincs tényleges áttöltés; a régi back-office rendszerben tárolt adatbázis eltűnt; szerződésszegő, hogy a felperes a back-office használatát 2016. július 6. napjától jogi nyilatkozat elfogadásához mint feltételhez köti.

[7] A IX. rendű alperes felmondásában elsődlegesen utalt a 2017. február hónapban kelt írásbeli felszólításban foglalt kötelezettségek teljesítésének elmulasztására. A felmondás okaként kiemelte, hogy a felperes "mindenféle mondvacsínált okokra hivatkozva" a back-office rendszer használatát lezárta, illetőleg annak használatát ahhoz kötötte, hogy a társaság képviselője, illetve minden regisztrált felhasználója nyilatkozatot, kötelezettségvállalásokat fogadjon el. A 2017. februári felszólító levélben kifogásolt kötelezettségek közül a felmondásban is nevesítette a társaság microsite-ja karbantartásának-, a PR munka-, a kontrolling tevékenység hiányosságait. Ezen túl felperesi kötelezettségszegésként nevesítette az interface áttöltés hibáit; a google adwords tevékenységére vonatkozó információk hiányát; a szolgáltatási csomagok díjai egységes árszabása hiányát; a felperes által a szerződésben átadni vállalt rendszer jogszabályi - , szerződési előírásokba ütközését; az átadni vállalt egységes és széles körű nyilvántartási rendszerek rendelkezésre bocsátása elmaradását; a felperes által megszabott egységes díjpolitika versenytörvénybe, alaptörvénybe és az Európai Unió alkotmányába ütközését; a reklám támogatás hiányát; a jogszabályba ütköző területi piacfelosztást; a franchise kézikönyv átadása elmaradását; a vállalt továbbképzés hiányát.

[8] A XI. rendű alperes felmondását arra alapította, hogy a franchise szerződése 12. pontja szerint a szerződést azonnali hatállyal felmondhatja, ha a franchise-átadó szerződésben foglalt lényeges kötelezettségét megszegi és írásbeli felszólítás ellenére sem teljesíti. A felperes pedig a back-office hozzáférés korlátozását felszólítása ellenére sem szüntette meg, ezzel pedig gyakorlatilag ellehetetlenítette a tevékenységét. Rámutatott, hogy a felmondási ok nem kizárólagos, nem zárja ki a Ptk.-ra alapított felmondást. Felmondását – más mellett – azzal indokolta, hogy a back-office rendszerben elérhető dokumentumok a jogszabályok változása ellenére nem változtak, így pl. folyamatosan szerepel a "kizárólagos szerződés", melyről a bírói gyakorlat kimondta, hogy a tulajdonost nem lehet kizárni a saját ingatlana értékesítéséből. A szerződésben foglalt területi korlátozást jogellenesnek, a gazdasági verseny szabadságát sértőnek nevezte; a felperes kötelező ármegállapítása szintén jogellenes, sérti a versenytilalmi rendelkezéseket; a felperes nem teljesíti a franchise szerződésben vállalt továbbképzést (2. 2.); a felperes a tervezett díjemelésekről kellő időben nem ad tájékoztatást, nem az inflációnak megfelelő mértékben, hanem önkényesen 20-30

százalékkal emelte a díjait; nem nyújt brand-marketing tevékenységet; az irodai marketingszolgáltatási csomag nem valósult meg; az ÁSZF 6.4 pontja szerint kötelező központi beszerzés akadozik, a központilag beszerzendő anyagok jelentősen túlárazottak; az ÁSZF-ben meghatározott több szolgáltatást egyáltalán nem nyújt a felperes; az ingatlanértékesítők képzése és előmeneteli rendszere teljesen rendezetlen és rendszertelen; a 2016. októberében átalakított back-office rendszer nem volt rendesen letesztelve, annak komoly hibái vannak, az átállás után több hétig semmilyen áttöltés nem volt a nagy portálokra; a szerződésben számos olyan portál nevesítve van, amelyekre nincs tényleges áttöltés; a régi back-office rendszerben tárolt adatbázis eltűnt; szerződésszegő, hogy a felperes a back-office használatát 2016. július 6. napjától jogi nyilatkozat elfogadásához mint feltételhez köti.

[9] A felperes módosított keresetében – elsődlegesen – egyrészt szerződésszegés címén az I. r., a III. r., az IV. r., VI. r., a IX. r., és a XI. r. (jogi személy) alpereseket; másrészt a szerződésen kívüli károkozás jogcímén II. r., V.r., VII. r., X. r., és XII. r. (természetes személy) alpereseket elsődlegesen, míg I. r., a III. r., az IV. r., VI. r., a IX. r., és a XI. r. (jogi személy) alpereseket másodlagosan 250.123.608,- Ft kártérítés és annak 2017. július 8. napjától számított törvényes kamata egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni.

[10] Másodlagosan

"a) amennyiben az I. r. alperes károkozása a IV. r. alperessel történt együttes károkozás vonatkozásában bizonyítottá válik a peres eljárás során, úgy I. r. alperest és II. r. alperest ezen kérelem tekintetében oly módon kérte marasztalni, hogy az I. r. és IV. r. alperest elsődlegesen szerződésszegés folytán a Ptk. 6:142. § alapján, míg II. r. alperest, valamint V. r. alperest elsődlegesen és I. r. alperest és IV. r. alperest másodlagosan szerződésen kívüli károkozás folytán a Ptk. 6:524. § szerinti többek általi károkozás folytán a Ptk. 6:519. § alapján, mindösszesen 21.912.000,- forint tőkeösszegnek és annak 2017. július 8. napjától számított törvényes késedelmi kamatának, továbbá a felmerült perköltségnek a megfizetésére;

b) amennyiben az I. r. alperes károkozása a IV. r. alperessel történt együttes károkozás vonatkozásában nem válik bizonyítottá, úgy I. r. alperes vonatkozásában ezen petitum tekintetében elsődlegesen szerződésszegés folytán a Ptk. 6:142. § alapján, míg II. r. alperest elsődlegesen és I. r. alperest másodlagosan szerződésen kívüli károkozás folytán a Ptk. 6:524. § szerinti többek általi károkozás folytán a Ptk. 6:519. § alapján, mindösszesen 21.912.000,- forint tőkeösszegnek és annak 2017. július 8. napjától számított törvényes késedelmi kamatának, továbbá a felmerült perköltségnek a megfizetésére;

c) III. r. alperes vonatkozásában ezen petitum tekintetében elsődlegesen szerződésszegés folytán a Ptk. 6:142. § alapján, míg II. r. alperest elsődlegesen és III. r. alperest másodlagosan szerződésen kívüli károkozás folytán a Ptk. 6:524. § szerinti többek általi károkozás folytán a Ptk. 6:519. § alapján, mindösszesen 35.036.000,- forint tőkeösszegnek és annak 2017. július 8. napjától számított törvényes késedelmi kamatának, továbbá a felmerült perköltségnek a megfizetésére;

d) VI. r. alperes vonatkozásában ezen petitum tekintetében elsődlegesen szerződésszegés folytán a Ptk. 6:142. § alapján, míg VII. r. alperest elsődlegesen és VI. r.

alperest másodlagosan szerződésen kívüli károkozás folytán a Ptk. 6:524. § szerinti többek általi károkozás folytán a Ptk. 6:519. § alapján, mindösszesen 120.516.000,- forint tőkeösszegnek és annak 2017. július 8. napjától számított törvényes késedelmi kamatának, továbbá a felmerült perköltségnek a megfizetésére;

e) IX. r. alperes vonatkozásában ezen petitum tekintetében elsődlegesen szerződésszegés folytán a Ptk. 6:142. § alapján, míg X. r. alperest elsődlegesen és IX. r. alperest másodlagosan szerződésen kívüli károkozás folytán a Ptk. 6:524. § szerinti többek általi károkozás folytán a Ptk. 6:519. § alapján, mindösszesen 62.084.000,- forint tőkeösszegnek és annak 2017. július 8. napjától számított törvényes késedelmi kamatának, továbbá a felmerült perköltségnek a megfizetésére; továbbá

f) XI. r. alperes vonatkozásában ezen petitum tekintetében elsődlegesen szerződésszegés folytán a Ptk. 6:142. § alapján, míg XII. r. alperest elsődlegesen és XI. r. alperest másodlagosan szerződésen kívüli károkozás folytán a Ptk. 6:524. § szerinti többek általi károkozás folytán a Ptk. 6:519. § alapján, mindösszesen 10.575.608,- forint tőkeösszegnek és annak 2017. július 8. napjától számított törvényes késedelmi kamatának, továbbá a felmerült perköltségnek a megfizetésére. "

[11] A kártérítési keresetét arra alapította, hogy a vele szerződéses jogviszonyban álló jogi személy alperesek szerződési kötelezettségvállalások ellenére ingatlan-, hitel- és biztosításközvetítői tevékenységet folytató vállalkozásokat alapítottak, a cég1 Korlátolt Felelősségű Társaságot és a cég2 Ingatlanközvetítő és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaságot. Ezen túl a szerződések megszűnését követően a felperes szerzői jogi védelem alá eső arculati elemeit, szoftver kódjait és adatbázisait jogellenesen felhasználták és felhasználják. Vitatta az I. rendű, III. rendű, VI. rendű, IX. rendű, XI. rendű alperesek felmondása jogszerűségét, mivel azokat a kötelezettségek teljesítésére irányuló előzetes felszólítás nem előzte meg. A jogellenes felmondások folytán a felperest a határozott idejű szerződésekből még hátralévő időtartamra járó franchise díjnak megfelelő összegű kár érte. Az alperesek egyetemleges kötelezettségét arra alapította, hogy a jogi személy alperesek egymás magatartásáról tudva és együttműködve követték el a jogsértést, jogszerűtlen felmondást. A felmondás után ingatlanforgalmazói tevékenységüket az azt megelőzően megalapított cég1 Kft. és a cég2 Ingatlanközvetítő és Forgalmazó Korlátolt Kft. keretein belül folytatták. Ehhez a felmondást megelőzően a felperesi adatbázisból adatokat töltöttek le. Érvelése szerint a franchise-átvevő partnerek által fizetett jogbérleti díjat költség nem terhelte, a felperesi tevékenységgel járó kiadásokat az alperesek más jogcímeken (brandmarketing-, promóciós díj, stb.) megfizették.

[12] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Az I. rendű, III. rendű, VI. rendű, IX. rendű, XI. rendű alperesek a felmondásokat jogszerűnek tartották, az általuk, valamint a IV. rendű alperes által 2017. február 8. napján a felperesnek írt levél több felperesi szerződésszegést is nevesített, melyre ugyan a felperes válaszolt, de érdemi intézkedés nem történt. A felperes kiemelkedő súlyú szerződésszegéseként hivatkoztak arra, hogy 2017. július 6. napjától az egységes back-office rendszer csak a felugró ablakként megjelenő jogi nyilatkozat elfogadása után volt lehetséges. A back-office rendszer használatának biztosítása ugyanis a felperes szerződési kötelezettsége, annak előzetes nyilatkozat elfogadásához kötése szerződésszegés. Azzal érveltek, hogy a szerződések rendkívüli felmondásra vonatkozó szabályozása nem kizárólagos, csak lehetőséget szabályoz.

A szerződésben a felmondásra rögzített szabályoktól függetlenül a franchise-átvevők felmondással élhettek jogszabály, a Ptk. alapján is. A szerződés nem tartalmazott kifejezetten joglemondást arra nézve, hogy súlyos szerződésszegés esetén ne lehetne előzetes felszólítás nélkül felmondani. Megítélésük szerint a franchise szerződések a felperes által egyoldalúan meghatározott, általános szerződési feltételek (Ptk. 6:77. §), a franchise-átvevői azonnali hatályú felmondásra vonatkozó szabályozás a jogszabályoktól vagy a szokásos szerződési gyakorlattól lényegesen eltérő rendelkezés, amelyről a felperesnek a Ptk. 6:78. § (2) bekezdése alapján külön tájékoztatással kellett volna élnie. Úgy értékelték, hogy a felperes megtagadta a szerződés teljesítését, az alperesek pedig a Ptk. 6:183. § alapján választhatták a lehetetlenülés jogkövetkezményeként a felmondást (Ptk. 6: 140. §)

[13] A törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, egyben kötelezte a felperest az I. rendű, II. rendű, III.r., IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, IX. rendű, X. rendű, XI. rendű és XII. rendű alperesek részére 381.000- 381.000. Ft, míg a VII. rendű alperes részére 450.745. Ft perköltség megfizetésére.

[14] Határozata indokolásában a lefolytatott tanúbizonyítás alapján a bíróság elsődlegesen azt állapította meg, hogy a franchise-átvevő alperesek és a franchise-átadó felperes közötti szerződések létrejöttét hosszabb egyeztetések, tárgyalások előzték meg, így azok általános szerződési feltételeknek nem minősülnek. Kiemelte a törvényszék, hogy az alperesek közül többen rendelkeztek ingatlanközvetítői szakmai tapasztalattal, nem fogyasztóként, hanem saját vállalkozások nevében, vezető tisztségviselőként szerződtek a felperessel.

[15] Az alperesi felmondások jogszerűségét vizsgálva a törvényszék kiemelte, hogy a perben az alperesek voltak kötelesek bizonyítani a felmondásuk szerződésszerűségét, azt, hogy nem kizárólagosan a szerződésben meghatározott módon mondhattak fel - illetve azt is, hogy a felperes milyen szerződési rendelkezéseket segezt meg. Abban a bíróság egyetértett a felperessel, hogy a 2017. februárban kelt alperesi levelek nem minősülnek a felmondást megelőző felszólításnak. A törvényszék elfogadta az alperesek azon érvelését, hogy a Ptk. 6:8. § (3) bekezdése joglemondó nyilatkozat kiterjesztő értelmezésének tilalmára vonatkozó szabályából következően a franchise szerződések átvevői azonnali hatályú felmondásra vonatkozó szabályozásában nem zárták ki az egyéb felmondási lehetőségeket. Ezen túl a szerződés a franchise-átadó felperes esetében több azonnali hatályú felmondási lehetőséget is felsorol. A bíróság szerint a szerződés megfogalmazása alapján az átvevőt megillető felmondási ok feltételes. A szerződésekben rögzített felmondási szabályok ezért nem kizárólagos felmondási feltételek. Egyetértett az ellenkérelemmel abban is, hogy a felperes azzal, hogy felugró ablakba foglalt jogi nyilatkozat elfogadásához kötötte a back-office rendszer használatát, a franchise-átvevő alperesek lényeges szolgáltatást nem használhattak, illetve a felperes azok használatában korlátozta őket. Emiatt a felmondással élő alperesek jogszerűen döntöttek a felmondás mellett. A felmondások jogellenessége hiányában a felperes erre alapított kártérítési keresetet megalapozatlan.

[16] Elsődlegesen az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása és

- szerződésszegéssel okozott kár (Ptk. 6: 142. §) jogcímén az I. rendű alperest 21.912.000 Ft-,

- a III.r. alperest 35.036.000 Ft-,
- a IV. rendű alperest az I. rendű alperessel egyetemlegesen 21.912.000 Ft-,
- a VI. rendű alperest 120.516.000 Ft-,
- a IX. rendű alperest 62.084.000 Ft-,
- és a XI. rendű alperest 10.575.608. Ft, valamint azok a 2017. július 8. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Másodlagosan az ítélet részbeni, az I. rendű, III. rendű, IV. rendű, VI. rendű, IX. rendű és XI. rendű alpereseket érintő rendelkezései hatályon kívül helyezését és ebben a keretben az elsőfokú bíróság a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

[17] Jogorvoslati kérelmében egyetértett az ítélettel abban, az alperesi felmondás jogszerűségét nem alapozta meg az alperesek előzetes felszólító levele, a perbeli bizonyítás szerint ugyanis ilyen felszólítást a felmondással élő alperesek nem küldtek a felperesnek. A felmondást megelőző felszólításnak a keresetlevélhez F/40. szám alatt csatolt, 2017. februárban kelt levél sem tekinthető, azt pedig – az ítéleti tényállással szemben – csak a XI. rendű alperes írta a saját nevében. Egyetértett azzal is, hogy a perben az alpereseket terhelte a felmondásuk jogszerűségének bizonyítása. Vitatta viszont azt az ítéleti megállapítást, hogy a felugró ablakba foglalt jogi nyilatkozat telepítésével ellehetetlenítette volna az alperesek részére a back-office szolgáltatás igénybevételét. Az alperesek a perben nem állították, hogy a felperes lekapcsolta volna ezt a szolgáltatást, csak azt, hogy a belépés nehezült el. Hivatkozott az ÁSZF 12. pontjára, amely alapján a back-office adatbázist karbantarthatta, fejleszthette megváltoztathatta. Kifogásolta, hogy a törvényszék a back-office rendszer nyitó oldalára telepített felugró ablak tartalmát nem is vizsgálva hozta meg az ítéleti megállapítását. Az ablakba foglalt jogi nyilatkozat tartalma vizsgálata nélkül nem állapíthatta meg, hogy az jogellenes. A tartalom érdemi vizsgálata nélkül jogellenes a bíróság azon következtetése, hogy az alperesek jogosan döntöttek a felmondás mellett. Nem nyilvánítható arról vélemény, hogy a felperes kényszerít alkalmazott a szerződési jogviszonyban, amennyiben a bíróság érdemben nem foglal állást a felperes által elfogadni kért nyilatkozat tartalmát illetően. Állította, hogy a keresetlevélhez F/31 szám alatt csatolt, elfogadni kért jogi nyilatkozatban nincs fenyegetés, kényszerítés, erőhatalommal elérni kívánt korlátozás. A felugró nyilatkozat elfogadásával a back-office szolgáltatás nem lehetetlenült el, így pl. az alperesek több ezer ingatlan megbízása továbbra is fent volt azhu weboldalon. Az elsődleges fellebbezési kérelme teljesítését arra figyelemmel kérte, hogy a keresetében pontosan kimunkálta a kártérítés összegét és jogcímét.

[18] Az alperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet részbeni, a felperest perköltségben marasztaló rendelkezése megváltoztatását és a részükre az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltség felemelését kérték a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet (R.) 3. § (2) bekezdése alkalmazásával. Azzal érveltek, hogy a törvényszék – az R. 3. § (6) bekezdésében írtak ellenére – ítéletében nem indokolta, hogy miért határozta

meg alacsonyabb (jellemzően áfával együtt 381.000 Ft) összegben az R. alapján részükre járó perköltséget. Arra hivatkoztak, hogy a bíróság 13 tárgyalást tartott, melyek közül több egész napos volt. Az alperesek közül többen 4- 5 tárgyaláson vettek részt, de volt olyan alperes is, aki nyolc tárgyaláson volt jelen. Az alpereseket képviselő ügyvéd több mint tíz beadványt nyújtott be, melynek terjedelme mellékletek nélkül meghaladta a 70 oldalt. Így a konkrét esetben nem volt helye az R. 3. § (6) alapján az ügyvédi munkadíj mérséklésének. Az elsőfokú bíróság felhívására az alperesek a fellebbezésüket nem pontosították és nem jelölték meg, hogy konkrétan milyen összegre kérik felemelni a részükre megállapított elsőfokú perköltséget.

[19] Az I. rendű, III. rendű, IV. rendű, VI. rendű, IX. rendű és XI. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet felperesi fellebbezéssel érintett rendelkezései helybenhagyását kérték. Kifejtett álláspontjuk szerint az elsődleges, megváltoztatás iránti fellebbezési kérelem amiatt nem teljesíthető, mert a kereset szerinti kártérítés megítélésének feltételei nem állnak fenn, illetve azokat a felperes nem bizonyította. A felperes kárigénye abszolút kimunkálatlan, a kára nem lehet azonos az alperesek egyes szerződéseiből még hátralévő hónapokra járó havi díjakkal. A felperesnek részletesen, pontosan ki kellett volna munkálnia a kár mértékét, a kár elemeit (értékcsökkenés, elmaradt haszon, egyéb költség). Azzal, hogy az alperesek által üzemeltetett irodák kikerültek a hálózathoz, a felperes központjában ezen irodákkal kapcsolatos költségek már nem merültek fel, ezzel a felperes kára csökkent. A kilépő irodákat a felperes igyekezett pótolni, nyilván franchise szerződés alapján a jogi személy alperesek korábbi működési területén újabb irodák nyíltak. Az új irodákból a felperesnek franchise díj bevétele van, melyet a felperesi ügyvezető maga is elismert. (32. tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal). Ezen túl a felperes az elsőfokú eljárás során nem igazolta, hogy eleget tett volna a kármegelőzési, kárenyhítési kötelezettségének. A másodlagos, ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelemre előadták, hogy a felperes megítélésével szemben a törvényszék vizsgálta a felugró ablakba foglalt jognyilatkozat tartalmát. (ítélet (70) bekezdés) Helyesen ez a jognyilatkozat nemcsak tényközlés, hanem kötelezettségvállalást tartalmazó, jogról lemondó nyilatkozat volt. A felperesi állásponttal szemben az ÁSZF back-office fejlesztésére, megváltoztatásra vonatkozó szabályai nem teremtenek jogalapot a felugró ablakban foglalt jognyilatkozatra. Az ugyanis nem fejlesztés, változtatás volt, hanem a felperes a back-office-ba belépéshez egy új kötelezettségvállalást írt elő.

[20] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet alperesek fellebbezésével érintett, perköltség fizetésre kötelező rendelkezése helybenhagyását kérte. Előadta, hogy az alpereseket ugyanazon ügyvéd képviselte az elsőfokú eljárás során, akinek nem kellett többletmunkát végeznie csak az alperesek magas száma miatt. Túlzónak tartotta azt a fellebbezési érvelést, hogy a jogi képviselő munkája jelentős terjedelmű iratokat generált. Megítélése szerint a perköltség mérséklése tekintetében a bíróságnak nem kell részletes levezetést készítenie.

[21] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelmek és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelmek korlátai között (Pp. 253. § (3) bekezdése), tárgyaláson kívül (Pp. 256/A §-a (1) bekezdése f) pontja) bírálta felül, így az nem érintette az ítélet keresetet II. rendű, V. rendű, VII. rendű, X. rendű és XII. rendű alperessel szemben elutasító rendelkezését, a per főtárgya tekintetében.

[22] Az ilyen terjedelmű felülbírálat alapján az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a részben hiányosan megállapított tényállás alapján téves jogkövetkeztetésre jutva ítélte jogszerűnek az I. rendű, III. rendű, VI. rendű, IX. rendű és XI. rendű alperesek felmondását. Emiatt a felperesi fellebbezéssel érintett alperesekkel szembeni kártérítési kereset jogalapja tisztázása érdekében az elsőfokú eljárás részbeni megismétlése szükséges.

[23] Ezért a felperes a per főtárgya tekintetében öt alperest érintően előterjesztett fellebbezése alapos; míg az alperesek perköltség felemelése iránti fellebbezése részben alapos.

[24] Elsődlegesen az ítéltábla megállapította, hogy a felperes a fellebbezésében a keresetét megváltoztatta, és azt leszállítva csak szerződésszegéssel okozott kár jogcímén tartotta fenn az I. rendű, III. rendű, IV. rendű, VI. rendű, IX. rendű és XI. rendű alperesekkel szemben. A fellebbezési eljárásban a kereset leszállítását eredményező keresetváltoztatás a Pp. 247. § (1) alapján alkalmazandó 146. § (5) bekezdése c) pontja alapján megengedett.

[25] A felperes keresetének jogalapja mindkét fokú eljárásban I. rendű, III. rendű, VI. rendű, IX. rendű és XI. rendű alperesek jogszabálysértő azonnali hatályú felmondása, amely a felperesi álláspont szerint szerződésszegésnek minősül. Emiatt a kártérítési kereset (és a felperesi fellebbezés) elbírálásánál is elsődlegesen azt kellett megítélni, hogy a felmondási jogukat gyakorló alperesek jogszerűen szüntették-e meg a franchise szerződést. Ennek vizsgálatánál az ítéltábla a fellebbezési kérelem korlátaira figyelemmel (Pp. 253. § (3) bekezdése) már nem tért ki arra, hogy a törvényszék helyesen ítélte-e meg úgy, hogy a felperes és a franchise-átvevő alperesek között létrejött franchise szerződések nem minősülnek általános szerződési feltételnek (Ptk. 6: 77. §), és így a szerződések azonnali hatályú felmondásra vonatkozó rendelkezései a szerződések részévé váltak.

[26] A felmondás jogszerűsége megítélésénél abból kellett kiindulni, hogy a Ptk.6:213. § (1) bekezdése alapján a szerződést egyoldalú jognyilatkozattal megszüntetni jogszabálynál, vagy a szerződésnél fogva lehet. A Ptk. 6:140. § (1) bekezdése alapján, ha a szerződésszegés következtében jogosultnak a szerződés teljesítéséhez fűződő érdeke megszűnt, elállhat a szerződéstől, vagy ha a szerződéskötés előtt fennállt helyzetet természetben nem lehet visszaállítani, felmondhatja azt, ha e törvény eltérően nem rendelkezik. A Ptk. jogbérleti (franchise) szerződésekre irányadó 6: 381. § (1) bekezdése szerint a határozatlan időtartamra kötött szerződést bármelyik fél a naptári hónap utolsó napjára mondhatja fel.

[27] A szerződési szabadság, a szerződési privatautonómia kötelmi jogi alapelvi szabálya alapján a felek szabadon köthetnek szerződést és szabadon állapíthatják meg a szerződés tartalmát. A szerződéseknek (a Ptk.-ban rögzített) a felek jogaira és kötelezettségeire vonatkozó szabályaitól egyező akarattal eltérhetnek, ha e törvény az eltérést nem tiltja. (Ptk. 6: 59. § (1)- (2) bekezdése) A szerződési autonómia említett szabálya alapján a felek a szerződésükben a Ptk. diszpozitív, ajánlást jelentő rendelkezéseitől eltérve szabadon határozhatják meg a szerződések megszüntetését eredményező felmondási szabályokat is.

[28] A Ptk. a jognyilatkozat és a szerződés értelmezésére vonatkozó szabályai alapján kell azt vizsgálni, hogy a felek a felmondás szerződési szabályozása során félre

kívánták-e tenni a Ptk. szerződésszegésen alapuló, szankciós felmondási szabályai gyakorolhatóságát. A Ptk. 6:8. § (1) bekezdése alapján a jognyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a címzettnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. A 6:8. § (3) bekezdése szerint jogról lemondani vagy abból enged kifejezett jognyilatkozattal lehet. A joglemondást kiterjesztően nem lehet értelmezni. Az egyes szerződési feltételeket és nyilatkozatokat a szerződés egészével összhangban kell értelmezni. (Ptk. 6: 86. § (1) bekezdése)

[29] Mindezek figyelembevételével az I. rendű, III. rendű, VI. rendű, IX. rendű alperesek franchise szerződése 10. pontjában és a XI. rendű alperes franchise szerződése 12. pontjában szabályozott – rendes és rendkívüli – felmondási szabályokról az állapítható meg, hogy azokkal a szerződést kötő felek teljes körűen, valamennyi esetet lefedve kívánták szabályozni a 10 éves határozott időtartamú tartós jogviszonyuk franchise-átadó illetve franchise-átvevő általi egyoldalú jognyilatkozattal megszüntetését. A felmondási szabályok így olyan részletszabályokat is tartalmaznak, mint a rendes felmondás felmondási határideje, a franchise-átvevő által ebben az esetben fizetendő átalány-kártérítés; továbbá a franchise-átadó rendkívüli felmondására alapot adó – 7 pontban felsorolt – okok megjelölését. A részletes tartalmi szabályokból következően a felek attól függetlenül el kívántak térni a Ptk. diszpozitív szabályaitól, hogy a szerződésben nem rögzítették: ezek a szabályok a felmondás kizárólagos szabályai. A franchise szerződésben a szerződési szabadság folytán rögzített felmondási szabályozás az alperesek elsőfokú eljárásbeli - valamint az ezt elfogadó törvényszék álláspontjával szemben nem tekinthető joglemondásnak, hanem a felek autonóm akaratnyilatkozata (Ptk. 6: 58. §) folytán a törvénytől eltérő, sajátos szabályozásnak.

[30] Ebből következően az I. rendű, III. rendű, VI. rendű, IX. rendű és XI. rendű alperesek a franchise szerződést azonnali hatállyal jogszerűen csak a szerződések 10. 2. pontja (XI. rendű alperes esetében 12.2. pontja) alapján mondhatták fel.

[31] Az elsőfokú bíróság az ítélete alapjául szolgáló tényállás megállapításánál arra nem volt figyelemmel, hogy a felmondással élő alperesek mindegyike nem azonos szövegű és indokolású okiratban mondtak fel. Az egyezően a II.r. alperes ügyvezetése alatt működő I. rendű alperes és III.r. alperes felmondása tartalma értelemszerűen megegyezett. A IX. rendű alperes, a VI. rendű alperes és a XI. rendű alperes azonban az I. rendű és a III.r. alperes felmondásától részben eltérő tartalmú, más indokokra is alapított felmondással élt.

[32] Az I. rendű, III. rendű és IX. rendű alperes a felmondásában – figyelembe véve a franchise szerződés 10. 2. pontja felmondási szabályozását – hivatkozott a 2017. február hónapban (2017.február 8. napján) kelt előzetes írásbeli felszólításra és az abban foglaltak eredménytelenségére. A törvényszék ezen előzetes (és az iratoknál 1/F/40 szám alatt csak a XI. rendű alperestől származóan becsatolt) írásbeli felszólításról úgy foglalt állást, hogy az nem minősül a felmondást megelőző felszólításnak. (ítélet (63) bekezdés). Ezen ítéleti megállapítását azonban lényegében annak ellenére nem indokolta (Pp. 221. § (1) bekezdése), hogy az I. rendű, III. rendű és IX. rendű alperesek felmondásaikban ismételt és elsődlegesen hivatkoztak az előzetes írásbeli felszólításban megjelölt felperesi kötelezettségekre, így a társaság microsite-ja karbantartásának -, a PR munka -, a kontrolling tevékenység hiányosságaira.

[33] A VI. rendű alperes a felmondását nem a franchise szerződése 10. 2. pontja szerinti előzetes felszólításra, hanem a Ptk. 6: 140. §-ára alapította. A XI. rendű alperes pedig a felmondásban hivatkozott az azonnali hatályú felmondást szabályozó franchise szerződés 12. pontjára, azonban az általa írt 2017. február 8. napján kelt előzetes felszólításra nem.

[34] Ezekre figyelemmel a bíróságnak az azonnali hatályú felmondással élő alperesek esetében külön- külön kellett volna vizsgálnia, hogy a felmondási joguk gyakorlása során megtartották-e a franchise szerződés felmondási szabályait; a 2017. február hónapban kelt előzetes felszólításra hivatkozó alperesek (I. rendű, III. rendű, IX. rendű) ilyen előzetes felszólítást közöltek-e a felperessel; és az előzetes felszólítás megfelel-e a szerződésben a felmondás előzményeként szabályozott lényeges szerződési kötelezettségszegés orvoslására irányuló figyelmeztetésnek. Csak ezt követően, a felmondások jogszerűsége körültekintő megítélése után kerülhet sor annak vizsgálatára, hogy a keresetben foglaltak szerint – a szerződési szabályozást figyelmen kívül hagyó azonnali hatályú felmondással élő – alperesek esetében fennállnak-e a szerződésszegéssel okozott károkért fennálló felelősség törvényi feltételei. (Ptk. 6: 142. §; XI.r. alperes esetében az rPtk. 339. § (1) bekezdése)

[35] Az alperesek fellebbezésükben helytállóan hivatkoztak arra, hogy a törvényszék a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján terhelő, ügyvédi munkadíjból álló perköltség megállapítása során nem volt kellőképpen figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet (R.) 3. § (2) bekezdése azon szabályára, amely elsődlegesen a per tárgyának értékéhez köti (tarifaszerűen) a pernyertes fél részére megállapítható ügyvédi munkadíj összegét. Figyelmen kívül maradt az ügyvédi munkadíj mérséklése (R. 3. § (6) bekezdése) során az alperesek által meghatalmazott jogi képviselő által kifejtett tevékenység mennyiségi- és minőségi összetevői, valamint az alperesek fellebbezésében hangsúlyozott – szintén költséggel járó – személyes jelenlét is. A felperes elsőfokú eljárásban előterjesztett, elsődleges keresetében az alpereseket egyetemlegesen 250.123.608. Ft megfizetésére kérte kötelezni, amely után önmagában – a másodlagos alpereseket külön- külön további összegek megfizetésére kérő kereset nélkül – az R. 3. § (2) alapján 4.701.236. Ft ügyvédi munkadíj határozható meg (áfa nélkül) alperesenként. Alappal hivatkoztak a fellebbezésben az alperesek arra, meghatalmazott jogi képviselőjük valamennyi (13) tárgyaláson megjelent, tizenöt beadványt terjesztett elő, együtt majd 100 oldal terjedelemben, számos melléklettel ellátva. Az alperesek közül a II.r. alperes két tárgyaláson, az V. rendű alperes egy tárgyaláson, a VII. rendű alperes négy tárgyaláson, X. rendű alperes két tárgyaláson, a XII. rendű alperes 10 tárgyaláson jelent meg személyesen. Az alperesek által ugyanazon jogi képviselő meghatalmazása nem érinti az alperesek önálló perköltség iránti igényét, az valamennyi alperesre külön- külön is felszámítható. Ugyanakkor figyelembe vehető, hogy a közös perbeli képviselet az ügyvédi munkaterhet mérsékelheti. Az alperesek a fellebbezésükben ugyan konkrétan nem jelölték meg, milyen összegre kérik felemelni a törvényszék által meghatározott perköltség összegét, azonban az eljárás adatai alapján a fellebbezésük tárgyában döntés volt hozható.

[36] Mindezek mérlegelésével, valamint az R. 3. §-a (2) , (6) bekezdései alapján az ítéltábla a II. rendű, V. rendű, X. rendű alpereseknek fizetendő elsőfokú perköltséget személyenként az általános forgalmi adóval növelt 889.000-889.000 Ft-ra-, a VII. rendű alperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget 1.593.745 Ft-ra - míg a XII. rendű alperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget 1.016.000 Ft-ra emelte fel. Az ügyvédi munkadíj mértéke megállapításánál figyelemmel volt a másodfokú bíróság az egyes alperesekkel szemben

előterjesztett keresetek perértékére, a tárgyalási személyes jelenlétek számára és VII. rendű alperes esetében az általa előlegezett 69.745. Ft tanúdíjra.

[37] Ezekre figyelemmel az ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részítéletet hozott és az elsőfokú ítélet fellebbezett perköltség viselésére vonatkozó részét részben megváltoztatta, felemelve a II. rendű, V. rendű, X. rendű, VII. rendű és XII. rendű alperesnek megállapított elsőfokú perköltség összegét.

[38] Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítélete felperesi fellebbezéssel érintett, az I. rendű, III. rendű, IV. rendű, VI. rendű, IX. rendű és XI. rendű alperesekkel szembeni keresetet elutasító rendelkezését a Pp. 252. § (3) alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

[39] A részben megismételt eljárás során az elsőfokú bíróságnak a fent már kifejtettek szerint az azonnali hatályú felmondással élő alperesek felmondását külön- külön kell megvizsgálnia arra nézve, hogy megtartották-e az általuk kötött franchise szerződés felmondásra vonatkozó szabályait. A perben az alperesek kötelesek bizonyítani (Pp. 164. § (1) bekezdése), hogy felmondásukat előzetes írásbeli felszólítás előzte meg és felmondásukat a felszólításban foglalt kötelezettségszegés orvoslása elmaradása miatt terjesztették elő. Amennyiben valamely felmondás nem a szerződés rendelkezése figyelembevételével történt, így nem jogszerű, helye van a szerződésszegéssel okozott károkért fennálló felelősség törvényi feltételei (Ptk.6: 142. §; rPtk. 339. § (1) bekezdés) vizsgálatának.

[40] A II. rendű, V. rendű, VII. rendű, X. rendű és XII. rendű alperes elsőfokú perköltség felemelése iránti fellebbezése eredményre vezetett, ezért a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viselni köteles ezen alperesek fellebbezése előterjesztésével felmerült másodfokú perköltségét. Ennek összegét az ítéltábla az R. 3. §-a, (2), (5), (6) bekezdései alapján a II. rendű, V. rendű, X. rendű alperesek esetében személyenként az általános forgalmi adóval növelt 12.700 - 12.700,- Ft-ban, míg a VII. rendű és a XII. rendű alperesek esetében személyenként az általános forgalmi adóval növelt 19.050 - 19.050,- Ft-ban határozta meg.

[41] A felperes fellebbezésével érintett hatályon kívül helyezett ítéleti rendelkezés tárgyában az ítéltábla a felek másodfokú perköltséget csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján az eljárást befejező határozatában kell rendelkeznie.

[42] A felperes fellebbezésének perértéke a másodfokú eljárásban leszállított, megváltoztatott kereset alapján 272.035.608,- Ft volt, amelyre figyelemmel az ítéltábla az R. 3. §-a (2), (5), (6) bekezdései alapján a felperes jogi képviselőjével felmerült másodfokú perköltséget az általános forgalmi adóval növelt 2.095.000,- Ft-ban állapította meg, melyet 4.595.000,- Ft-ra növel a felperes által lerótt fellebbezési illeték. Ugyancsak az egyes alperesekkel szemben fenntartott kereset perértékére figyelemmel az ítéltábla a R. 3. §-a (2), (5), (6) bekezdései alapján az I. rendű alperes II. fokú perköltségét az általános forgalmi adóval növelt 254.000 Ft-ban, III.r. alperesét 381.000,- Ft-ban, a IV. rendű alperesét 254.000,- Ft-ban, VI. rendű alperesét 1.143.000,- Ft-ban, IX. rendű alperesét 635.000,- Ft-ban, a XI. rendű alperesét 127.000,- Ft-ban állapította meg.

Győr, 2021. április 21.

Dr.Szalai György s.k.
Dr.Mészáros Zsolt s.k.
a tanács elnöke
bíró

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
előadó bíró